

Ulykkestilfælde begrundet Krav efter Loven.

Ved Ændringsforslagene Nr. 10 til § 8 og Nr. 20 og 22 til § 14 foreslaar Mindretallet derfor, at de paa de ovennævnte Omraader af Indenrigsministeren truffne Afgørelser skal kunne indankes for Højesteret. Da enhver Sag, der er forelagt Indenrigsministeren til Afgørelse, gennem de af Arbejderforsikrings-Raadet foretagne Undersøgelser maa forudsættes at være tilstrækkelig oplyst, har man anset det for unødvendigt at lade Sagen paakende ved en Underinstans.

Mindretallet har dernæst ikke kunnet indrømme, at der er nogen Anledning til, som i Lovforslaget, at stille Forsikrings-selskaber med begrænset Ansvar anderledes end gensidige Selskaber i Henseende til Retten til Overtagelse af frivillig Forsikring med Statstilskud. Ministeriet vil gennem Anerkendelsen af de paagældende Selskaber kunne skaffe sig tilstrækkelig Betyggelse for, saavel at Selskaberne til enhver Tid er i Stand til at opfylde de med Overtagelsen af Risikoen for de forsikrede følgende Forpligtelser, som at Statstilskuddet helt ud kommer de frivilligt forsikrede, der efter Loven har Krav paa saadant Tilskud, til gode. Og der vil da være givet dem, der ønsker at tegne frivillig Forsikring, Adgang til at tegne denne hos et hvilket som helst anerkendt Selskab. Til Opnaelse heraf har Mindretallet stillet Ændringsforslagene under Nr. 56 til § 53 og Nr. 74 til § 73.

Mindretallet har derhos, til Dels ud fra de her anførte Betragtninger, ikke anset det for nødvendigt at indføre de saakaldte „Forsikringsforbund“, for saa vidt angaar Søfart, Fiskeri og mindre Skibsfart, hvorefter de paagældende forsikringspligtige er tvungne Medlemmer af vedkommende Forsikringsforbund. Mindretallet finder, at der er saa meget mindre Grund til at stille de her nævnte forsikringspligtige anderledes end samtlige øvrige, i Henhold til Lovforslaget forsikringspligtige, som der ved Ændringsforslag Nr. 24 til § 21 tilvejebringes Sikkerhed for, at tilskade-

komne, selv om Forsikring i et anerkendt Selskab ikke er tegnet, vil kunne faa den af Arbejderforsikrings-Raadet tilkendte Erstatning. Der er ved det nævnte Ændringsforslag yderligere truffet en Ordning, hvorved Forsikringsselskaberne har Interesse i nøje at vaage over, at enhver, der indtræder i et Forhold, der medfører Forsikringspligt efter Loven, tegner Forsikring. I Overensstemmelse hermed foreslaar Mindretallet Ændringerne under Nr. 64 til § 64, Nr. 65 og 67 b. til § 66 og Nr. 68 til § 67.

Naar der, som foreslaaet i § 53, fastsættes Indtægtsgrænser for de frivilligt forsikrede indenfor Industri, Haandværk, Handel og privat Tjenesteforhold, der faar Ret til Statstilskud, maa Mindretallet anse det for rigtigt, at de samme Indtægtsgrænser kommer til at gælde for de mindre Landbrugere. Ejendomsskyldens Størrelse — hvad enten den sættes som i Lovforslaget til 6,000 Kroner eller som i Ændringsforslag Nr. 75 til 8,000 Kr. — kan ikke siges at være afgørende for, hvorvidt vedkommendes økonomiske Stilling er en saadan, at Statstilskud til Forsikringen er begrundet. Ved Ændringsforslag Nr. 74 til § 73 foreslaar Mindretallet derfor, at de i § 53 anførte Indtægtsgrænser: 1,200 Kr., 1,500 Kr. og 1,800 Kr. henholdsvis for Landet, Købstæderne og København med Frederiksberg, ogsaa skal benyttes ved Afgørelsen af, hvorvidt mindre Landbrugere kan faa Statstilskud til frivilligt tegnet Forsikring.

Endnu skal kun anføres, at Mindretallet har anset det for ønskeligt i højere Grad end sket i Lovforslaget at fremhæve det formaalstjenlige i ved Udbetaling af større Erstatninger for betydelig Invaliditet at omsætte Erstatningssummerne i Livrentebeløb. Mindretallet foreslaar i Henhold hertil ved Ændringen Nr. 45 til § 43, at for saa vidt Invaliditeten ansættes til over 50 pCt., og Erstatningssummen er over 3,000 Kr., bør denne som Regel omsættes til en Livrente, for saa vidt den tilskadekomne er fyldt 50 Aar. I nær